2 JUSIIIOS-MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANEPY, CEYLON, TWICE EACH MONTH, AT TWO SHILLINGS A YEAR, PAYABLE IN ADVANCE.

யகம். புத்தகம், சஞ்சிகை மே.] தூருகம் குல. அளி மு. மே. வ. வியரமுக்கிழமை.—Thursday, June 12, 1851. [Vol. XI. No. 11.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy, two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Faper by mail, each copy, exclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note. Advertisements will hereafter be inserted at the rate of 3 shillings a square, and for less than a square 2 shillings. At this rate each advertisement will be published in two successive papers, if so desired by the advertiser.

All Notices of Deaths and Macriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

OB.

JAFFNA—THE MISSIONRIES.
POINT PEDRO; { Mr. J. White.
CATTAVELY; {
TRINCOMALIE—
COLOMBO—MASSIS. P. B. FERNANDO & SOS.
KANDY—MB. L. LAWTON.
TRANQUEBRE—Mr. JEDDINIAH ADAMS.
BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
MADURA—Rev. C. F. MCZZY.
ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COE.

மதுரை.--மரணசங்கதி. ஆ. சவேரிமுத்தக்கோ விற்பிள்ளை புத்திரியும், கிறிஸ்தியான் பண்டாரத்து நாயகியும், எனது அரிமைச் சகோதரியுமாகிய, மாயம்மாள், கூகம். பிராயத்தில், வைகாசி மு. உக. தேதி. மாணமடைந்தாள். இப்படிக்கு, து. சவேரிமுத்து, கன்லஸ்கர்.

இதேயோஜனப் போன்ற ஒர் சிறுவனுடைய சரி

தென்சமுத்திரத் தீவுகளிலே மிசியோன் பள்ளிக் கூடங்களில் ஒன்றிற்படித்த ஒர் சிறுவன் விக்கிரக ஆராதவனயின்பாவத்தையும் மடமையையும்பற்றிப் போதியளவு கேட்டறிக்ததி ஒல் விக்கிரகத்தில் தான் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை விட்டுத் தான் இதுவ ரைக்குர் தொழுதுவர்தவிக்கிரகங்கள்யாதொருதொழி லைப்புரியக்கூடியதத்துவமுடையனவோ அவ்வவோ வேன் அறியும்படி கேடுகிலும் அவாவிவர்தான். ஒ ர்தினத்தில் அவனுடைய பெற்றுர் அவவன் வீட்டி ற்றனியேவிட்டுப் போய்விட்டபோழுது அவன் த ன்பாடங்களைக் கொஞ்சமேரம் வாசித்துக்கொண் டும் முதனுட் தான் படித்தவைகளைப்பற்றித் தியா னித்துக்கோண்டும் இருந்தான். கடைசியாய் விக் காதத்தைவை எரித்தப்போடுவது உத்தாமென்ற கர த்த அவனிற்பட்டும் பேற்றுநக்கும் லிக்கிரகங்களு க்கும் பயர்து கிறிஸ்தவர்களின் தேவன் தனக்கு உ தவி செய்யவேண்டுமென்று முழந்தாட்படியிட்டுச் செபம்பண்ணிப் பின்பு எழந்து சின்ன விக்கிரகம் ஒன்றை எடுத்துத் தீயிலேபோட, அக்கினி தீலிம மாய்ப்பற்றிக்கணப்போழதில் அதைச்சாம்பராய்வ ரித்தப்போட்டதைத்திகிலடைந்திருந்தஅச்சிறவன் அச்சரியத்துடன் உற்றுப்பார்த்துகின்று முதற்போட ப்பட்டது எரிந்தஉடனே பின்னும் ஒவ்வொன்றேவ் வொன்றுகத் தன்பிதாவின் வீட்டிவிருந்தசகலசோ நுபங்கவோயும் பூர்வகாலத்துக் கீதேயோன் செய்தபி ரகாரம் அக்கினி தகனஞ் செய்தான். சகலமும் எ ரிந்து சுவாவையும் அவிந்துபோதும்பொழுது, மரம், க ல்லு முதலியவைகளாலாய தேவர்களுக்கு அவன் பயப்படாதுபோகிலும் தன்பிதா என்ன சொல்வா சோடுவெனக்கலங்கி, தான் செய்ததைப்பற்றி மனர் திரும்பவஞ் சார்பாயிருந்தான். இப்படியிருக்க, அ வன் தங்கள்வீட்டின் கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு சோவைக்குட்போய், தேவன் அவனிற் பட்சமாயி ருந்தை எப்பொழுதும் அவ்னுடைய பராபரஞய் இருந் தால் தானும் தன் சீவிய காலமெல்லாம் அவரை யே கத்தாவாகத் தொழுதுகோள்வேனேன்று பொ ருத்தவன் செய்தான். இவ்வேவையில் அவனுடை ய பிதாவும் மாதாவுர் திரும்ப வீட்டிற்குவர்து தங்க ள் பிள்வளமையும் விக்கிரகங்கவாயுங் காணுததி ஞல் பேயோ பிசாசோ எடுத்தப்போனதென்றெண் ணிப் பயந்து சற்றே இழைப்பாறினபின் மிசியோ ஞாயிடத்தக்குப்போய்த் தங்கள் புத்திரவனப்பற்றி யேதேனுக் தெரியவருமோவென வினுவினுர்கள். அதற்கு அவர் தான் அறியேனேன்று சொல்லி நட ந்தகாரியம் இன்னதென்று அயிர்த்துக்கொண்டு தா ுதளாயும் இன்னதென்று அவர்த்துகளைகளி தோ னும் அவர்களுடன்கட அவணத் தேடிப்பார்க்கு ம்படி போஞா, இவர்கள் பலவிடங்களிலர் தேடி ப்பார்த்தபின், வசாவலக்குள் ஆராய்வுசெய்யப்போ னபொழுத அந்தப்பையன் ஒர் பெரியவிரட்சத்தி ன்கீழ்த் தேவனுக்கு முன்பாக முழர்தாழில் ரிற்ப தைக் கண்டார்கள். அவனுடையை பெற்குர் தங்கள்

பிள்வளமை யாதோரு சேதமுமில்லாமல் திரும் பவுங் காணக்கிடைத்ததற்காகத் ததிசெலுத்துகிற வர்களாயும் அஞ்ஞான வணக்கத்தைவிட்டுப் பரி கத்த வேதத்தைப் படிக்கச் சம்மதிகாரராகவும் வ ந்தார்கள். அந்தச் சிறவனுர் தேவனுடைய சிர பையினல் தயிரியமடைந்து ஆண்டவரடையுவனு கவே இருப்பேனென்ற தீர்மானத்தில் உறுதிகோ ண்டு ஓர் உவாத்தியாகவுர் தன் ஊரவர்களுக்குள் ளே ஒரு சுவிசேஷ் பிரசங்கியாகவும் இருந்தான்.

மாதாவை கேசித்த பலன்.

சுவீடன்தேசத்த இராசாவாகிய முன்றும் க**ஸ்** தேவாஸ் என்பவர் ஒருநாட்காலமே தமது கோட் டைக்கணித்தான ஒர்கிராமத்துக்கு இடுடயே போ கையில், வழியருகேயிருந்த நீருற்றண்டு டயில் ஒர் பெண்பிள்ளை தண்ணீர் அள்ளுவதைக்கண்(), அ வர் தாகமாய் இருந்ததினுல் அவள் அண்டைக்குப் போய்த் தண்ணீர் கேட்டார். அவள் தாமதமின் றிச் சுபாபமான குணத்துடன் தண்**ணீர்** சொடுத்தா ள். அவ்விராசாவும் தாகம்தணிக்தபின், மன்றியறி தலான அதியைச் சேலுத்தின பின்பு, பிள்ளையே, நீ என்றுடுன்கூட ஸ்தோக்கோலம் என்னும் ந கரிக்கு வருவாயாகில், உன்னை நான் மிகுநுப்பான ரிவைபரக்கில் வைப்பேனென்றுர்.

அதற்கு அவள் மாறுத்தாமாகச் சொன்னதாவ து, ஆ! ஐயாவே, நான் உமது கேள்விப்படி செய்ய க்கூடாகே. கேவன் எனக்குக் கற்பித்த ரிலைபரத் தை விட்டு அதிகப்பட வேண்டுமென்று நான் விரு ம்பலில்லையே. அப்படி விரும்பினுல் இதுவரைக் கும் நான் தாமதித்திருப்பதில்லையே.

இன்னும் அவ்வியாசா ஆச்சரியத்தடனே எதி*®* லென்முர். எதிருலேனில், என் மாதா மிகவறிய வளுர் தன்பக்காரியமாய் இருப்பதினுல் நான் அவ ளுக்கு உதவிச்செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. அவ ளுக்கு நான் செய்யவேண்டிய கடமைக்களைவிட்டு ப் பூமியில் உண்டான யாதொரு நயமும் என்வனப் பிரிக்கமாட்டாதென்றுள். அப்பொழுது அந்தஇரா சன் உன்மாதா எங்கே என்றுர். அதற்கு அவள் த னக்கு அருகாயிருந்த ஓர் குடி வைக்காட்டி அங்கே இருக்கிறுள் என்றுள். அவ்வரசனும் அங்கேபோ ய், அவ<u>ளு</u>டைய மாதா அதிக வயதம் இக்கட்ட டைஞ்சலுமுடையவளாக வைக்கோலிறுற் தன் வைத்தானே மூடிக்கோண்டு கிடப்பதைக்கண்டு, மனம் இரங்கி, அந்தரித்த ஸ்திரியே, நீ இப்படிப்ப ட்ட உபத்திரவம் அடைகிறதற்காக நான் அக்கப்ப டுகிறே ெனென்றோர். அதற்கு அவள் மாறுத்தாமாக ச் சொன்னது, என்வதைத் தாபரிக்குப்படிடபிசயாச ப்படும் இந்தப் பிள்வனை இல்லாவிட்டால், மேய்யா கவே என் நிலைப்ரம் மிகவும் நிற்பந்தமாயிருக்கும். தயவுள்ள தேவேன் இதுகாரியத்தை அவள, டைய நன்மைக்காக நிவைத்திருக்கக் கடவரென்று சொ வ்விக் கண்ணீர்விட்டாள்.

இராசாவும் இச்சமையத்திற்போல முன்னேருக் காலும் உயர்ந்த நிலையிலிருப்பதின் நயத்தை உண ராதவராய் அந்தப் பேண்பிள்ளையின் கையில் ப ணத்தைக் கொடுத்து—பிள்வாயே, மீ உன் மாதா வை நன்முய்ப் பராபரிக்க வேண்டுமென்றும் தான் அதற்கு உதவிச்செய்வேனென்றும், நீ உன் இராசா வின்பேச்சை நம்பியிருஎன்றுஞ்சொல்லிப்போனர்.

பின்பு அவர் தன் பட்டினத்திற்குத் திரும்பிவந்த பொழுது, அந்த ஸ்திரிக்குச் சீவியகாலமட்டுள் சம் பளங் சீடைக்கும்படியும் அவளிற் பிற்காலம் அவ ளுடைய மகளுச்குக் சிடைக்கும்படியும் செய்து வைத்தார்.

துண்டியா, எல்லாத்தினமும் கடவுளுக்கு ஆதீனமாயினும் ஆதித்த வாரமாகிய, ஞாயிற்றுக்கிழ்மையையே சி ரேஷ்ட தினமாக ரியமித்து, அந்நாளிலே சமஸ்தரு ம் இப்பிரபஞ்ச கவலை, செய்கை யாவையும் ஒழி த்துத் தங்கள் அழியாத ஆற்றுமம் பாகதி அடையவு ம் பாவதோஷம் கீங்க யேசுவண்டை சேரவுக் தக் கதாக மேற்குறித்த தினத்தைப் பரிசுத்த ஒய்வுரா எென விதித்து, அந்நாளிலே பரிசுத்த ஆவையங்க ளுக்குச்சென்று தமது தாசர்சொல்லும் திவ்விய உ பதேசங்களை மிகலிருப்புடன் கேட்டு அதின்படி நடக்க வேண்டுமென்று கடவுள் ஒர் மாமுலிதியுங் கூறிஞர். இவ்விதிப்படி சென்றுபோன ஒய்வுள ளின் காலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கின்ற சி

சேஷட ஸ்தலமாகீய வேஸ்லியன்மிசியோன் கோ விலுக்குள் நானுஞ் சென்றிருந்தேன். அச்சமை யம் அந்த ஆஸ்யத்திலிருந்த தேவபத்தரின் மனமா னது மகிழவும் உன்னததாதர் உகப்புடன் துதிக்க வுர் தேக்கதாக அந்நோன இருளில் அமிழ்க்தி எமதி ஆதிசத்தருவாகிய சாத்தானின் பாசத்திற் பிவனப் பட்டிருந்த கட்டைவேலியில் வசிக்கும் வாலிபர்க ள் நால்வரும், சீதாரிவாசராசிய வாலிபர் இருக்கு ம், ஓர் கன்னியும், தழந்தை ஒன்றுமாசிய எண்ம கும் மெஞ்ஞானமார்க்கமாசிய சிற்ஸ்துசபையிற் சேர்க்கப்பட்டுச், சகல குருக்களிலும் மிகச்சிரே ஷடராகிய மகாகனம்பொருந்திய பெர்சிவேல் ஐ யரவர்களால் ஞானஸ்நானமும் பெற்றுர்கள். தா ாகையே, இவ்விசேஷத்தை கீ இம்முறை எங்தஞ் சென்று கூறினுல் எமது பெற்றுர், உற்றுர், மற்றுர் யாவருக் தாங்கள் பிடித்த முயறுக்கு மூன்றுகாலே ன வாதாடாமற் சத்திய பாதையைத் தேடார்க ளா? அத்தை நாடார்களா? நமது நாட்டார் மிக மிலேச்சரா? முரட்டாட்ட பாதையை முற்றிலுக் தள்ளிப் பரங்காட்டும் பாதையை காடார்களா ? கா டாலிடில் நாசமென்று அறியார்களா ? நாடித்தே டிய தங்கள் தப்பிதமார்க்கந் தலையடிபடப் புரஞ ததேன்பதைக் கண்டு தத்தளிக்காமற் சம்பூரணம் அடையார்களா? ஆ! ஆ! இதைவிட நூதனமு ண்டா? கலைக்கியானம் கரைகண்டோராகிய வ ண் கணாகர் வாலிபர் தங்கள் முன்னேரின் மோச ரிலையைவிட முயலாதிருத்தல் எம்போலிகள் பார் வைக்கு இகழ்ச்சியல்லவா? அவர் நடைக்கு இழக் கல்லவா? சீ!சீ! அலறுங்கள்! அலறுங்கள். அ டைந்த அறிவைப் புதைக்காமல் அதின்படி நடவு ங்கள். உங்கவளக் காண்கின்ற அறிவீனர் யாவர ம் பாத்துக்கு ஏகும்பாதையிற் செல்லும்படி நடவு ங்கள். குறித்த கட்டைவேலியின்மாணுக்கரைப்பா ருங்கள் பாருங்கள். அவர்களிலும் அறிவிற் சிறந்த நீங்களும் பரமவயித்தியனுகிய யேசுக்கிறிஸ்துவை ச்சேரப் பிரயாசப்படும்படி கோருகிறேன். குகோப் பானம் வண்ணைக்கர், இப்படிக்கு, துசாடுகளும் வண்ணைக்கர், இப்படிக்கு, துசாடுகளும். ஆனி மூ. சவ. \ அயலார் கன்மைவி கும்பியாகிய ஓர்கிறிஸ்தவன்.

வாசிக்க நேரமில் எல. - சிறிதுபேரு: த நை நல்ல புத்தகத்தை நீட்டி இலும், எங்களுக்க வாசிக்க நே மேல்ல்லை என்பார்கள். அல்லதை சிறித புதினப்ப த்திரிகைக்குக் கையோப்பக்காரராகும்படி சேர்ன் ஞேலும் எங்களுக்கு வாசிக்க நேமேலில்லை என்பார் கள். இது தங்களுக்கு ஒரு நல்ல நியாயமான சாட் டென்று நிவனத்கிருர்கள். இவ்விதமான குணங் கு றியுள்ள அகேக்குக்சோ ஒருகிழமையில் இரண்டோ நாளளில் பிரயாணம்பண்ணவூம், வீட்டுக்குவீடு தி ரியவும், வீண் விருந்தாகளுக்குப் போகவும் எரைமு

வாசிக்க நேரமில்வை! சிறிதுபேர் பொழுதுபட்டு இநண்டவுடனே மடங்களிலும், தலைவாசல்களி றும், தவறவணகளிலும் போய் வெகுகேர்மாய் இ ருந்துகொண்டு புகையிடை குடிப்பதிலும் பாக்குவே ற்றிடை சப்புவதிலும் விருதாக் கதைக**வர**ப் பேசி அலப்புவதிலும் தங்கள் நேரத்தை வழக்கமாகப்போ க்கி வருகிறர்கள்.

வாசிக்க நோமில்லல்! இன்னுஞ் சிலர் தங்கள் அ ழியாத ஆத்தமாவை அசட்டைபண்ணி அழிவுள் ளகேகத்தை அலங்கரித்து இவ்விதமாய் கோத்தை அவபாவனை பண்ணூகிறுக்கா. ஆற்றுமாவிலும் உ டூப்பே அதிகமேன்று நினைக்கிறுர்கள். தங்கள் பி லுக்கைக் கோட்டவும் அவலட்சணத்தை மறைக்க வும் கோக்கமாய், முகக்கண்ணுடிபார்த்த உடுப்பதி லும், மற்றும் ஆபாணுதிகளை அலங்காரமாய் அணி வதிலும், கைக்குக் கலையாளியிட்டுச் சிறப்புப் பார்ப்பதிலும் தங்கள் கோத்தைச் சேலவழிக்கிறுர்

முன்சொன்ன இலட்சணமுள்ளவர்கள் சகவரு ம் ஏர்த்த முறையுள்ளவர்களாகச் சீவித்து ஈல்லபு த்தகங்களை விவலக்குவாங்கி, நல்ல புதினப்பத்தி ரிகைகளுக்குக் கைகுமாப்பக்காரராகி, வழமையா ய் வாசித்தத் தங்கள் கோத்தையும் அறிவையும் அ த்தால் அதிகப்படுத்தி வாசிக்கவேண்டுமென்றவிர ப்பத்தைத் திருத்திக்கொள்வார்களாகுல், ருன்ன வையான சண்மார்க்கமும் பளபளப்பான கருத் ஆம், உத்தம இருதயமும், தெய்வுபத்தியும், காரியமும் நே சங்கமும் சீக்கிரம் உண்டுபடுமென்று நாங்கல நா த்திருக்கலாம்.

gur, தங்கள் தாரகை, மக ம் புத்தகம், அ ம். சிகையில், " சன்னதே ஆரம்பம்" என்ற முகவு மோடு பொய்யோடு மெய்யுங் கலந்த விதைத் கேசையான வம்பாய் யாழ்ப்பாணத்தின் என் நக்காய்ப் பிரயாசப்படுத் சில ஏரோப்பைத் த மக்கவை நிந்தித்ததுமன்றிப் படுபுரளியாய் ''வயி த்த அவர்களின் வித்தியாசாலையின் மாணுக்க த்த ஆண்டனான வந்துபாசாலையின் பிழுவக எப்பமிட்டிருக்கிறர். அயோ! ''தருடருக்குக்குரு நம் வழிகாட்டி.'' தங்களைப் போத்கர்களாக்கிக் எண்டவர்கள் செய்கையும் இப்படியா வருகின் கேட்டி! கேட்டி! இனிக் கட்டைவேலி க வட்டியும் இவர்கள்போதவணையாற் சிறந்தோதன்)ம். டையிருட்சிக்குச்சேர்ந்த எந்தப் பகுதிகளி ம் "மிசியோன்" வித்தியாசாலைகளைத் தவிர m. m. கதிர்காமர் இமாமிலிங்கம், அல்லது வயி த்துவென்று மறுபெயர் கொண்டவருடைய வித் ாசாடை ஒன்றுமாத்திரமே இருக்கின்றது. அத நாங்களே உபாத்தியாயர்கள். நாங்களாகுதல் கள் மாணுக்கரில் ஆராததல் அந்தக் கடிதத் நஎழுதவுமில் வல. அப்படியானகாமதேயத்தைக் ாண்டிருக்கவுமில்லை. அக்கடிதத்தால் உண்டா நயாட்டங்களும் குற்றமற்ற எங்களிலல்ல; ம றந்துரின்று வரைந்தவரிலே தாவும்பொருட்டு இ எழுதலாயினும். இப்படிக் கள்ளக் லக ாப்பம் வைப்பவர்கள் எவ்வளவு சீர்திருந்தி இரு ாலம் இங்கிலீசைப் படித்தாலும் படிப்பித்தா இவைகளினும் மேலாய்ப் போதுவித்தாலும் மூரில் கள்ள உறுதிகவாச் சமைத்துப் பிறர்கா கவை அபகரிக்கும் துரோகிகளுக்குச் சமானமா பாகள். சொல்லாசில் அவாகளிலுங் கீழ்மக்க என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இத்தைப் பிறசி ந்தெய்யக் கேட்கிறும். இப்படிக்கு, . குமாரசுவாமி. ம. சுப்பிரமணியர். க. வாரித் நம்பி. ச. சிவசுப்பிரமணியர்.

உத்யதாரகை.

தஅாடுக இல். ஆனிமு. ம்உக், உ.

கியாக சம்பிரம விவரணம்.

டீர். பேர்சிவல் ஐயர் தமது சன்னதேசப்
வசத்தில் பிரீதியாயிரப்பதின்ல் அவரிடத்தில்
ந்றபோன், யிஎ. வருடக்காவவலையில் அற்ப றம் வித்தை பத்தி முதலிய லெளகிக வைதிக மத்திகளில் உதவிபேற்ற பிரபுக்கள் அகேசர் ந்து தங்கள் நன்றியற்தறுக்கு ஒர் அற்துறியா குபரிசு கொடுப்பதற்கான பிரமத்தனங்கள் சே தற்குச் சில காரியகத்தர்களை ஏற்படுத்தி இவ பு தூற்கு ஆதாமாகக்கோண்டு சேகரித்த ப கதை, லைகரசி மு. யிரு நி. வ. சம்பாவுஜன் பெயரையடையை வித்தியாலயத்தில் அனேகர் ப சபையுன்னிவேயில் கொடுத்தார்கள். அச் த்தில் அங்கணம் ரிகழ்ந்த விபவங்களைக் க தைக்கியிருக்கலைகிய நான் அவற்றைத் தங்க எமைகையிற் பிரசாஞ் செய்வதினுல் உபயோக

டென்று கருதி இக்கடிதத்தைத் தங்கள்சமுக ன்று சாயங்காலம், சுஇ. மணியளவில் அண கூடிவந்திருக்கையில் கீதம்பாடிச் செபம்ப ளிக் கூட்டம் ஆரம்பித்தார்கள். மேற் குறித்த யகர்த்தர்களில் ஒருவராசிய பேரின்பாள்யக மு ார் சபை நாயகமாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட் சங்கத்தாரால் எழுதப்பட்ட சம்பாவனவிக் னபத்திரம், சிறீ. அத்தவக்காத்து முத்துக்கிலு ாசிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். ய அவர் அத்தை வாசீத்ததமாத்திமான்றி அ அனுபந்தமாகவும் வியாக்கியானம் பண்ணி அதன்பின் சங். ஸ்ப்போல்டிங்ஐயர். சங். ஸ்ஐயர். m. m. நையில்ஸ் பிரசங்கியார். m. m. Dā. m. m. அம்பலவாகுள். m. m. மாகுனிக்க கர் முறையே சிலர் இங்கிலீசிலும் சிலர் தமிழி நுதி வாசித்தம் பேசியும் வந்தார்கள். இதுவும m. m. உவையிற் என்னும் உவாத்தியா ட்டைவேலிச் சனங்கள் தாங்கள் சங்கை ந்த பேர்சிவல் ஐயரால் பெற்றுக்கொண்ட நன் ளுக்கோர் ஸ்துதியாய் எழுதியோப்பித்த ஓர் ப தையும் அவ்விடத்தில் வாசித்தார். இப்படி றுபழயும் பாடிக் கூட்டத்தை முடித்தார்கள். வனம் வாசித்ததம் பேசினதுமாகிய அணத் தம்னம்வாக்குக்கடங்காதாதலால் அவ்வவற்றி ர சில பொழிப்புக்களைக் காட்டும்படி கருத

ம். அவை வரமாறு—எல்லாம் வல்ல கடவ

நளிய வேதத்தின் பிரபை தங்களுக்கு மாத்தி

ரமன்றிச் சமஸ்தருக்கும் பிரகாசிக்கும்பொருட்டுப் பேதமான பெயர்கவள்யுடைத்தாயிருந்தாலும் சாரம தாற்பாரியமென்னும் இவைகளில் சொற்பவிகற்ப ங்களுங் காணப்படாத சுவிசேஷ அபிவிருத்தித் த ரும் சங்கங்கள் பலவற்றை ஸ்தாபித்து, அவை இ டையூறின்றி நடைபெற்று வரும்படி ஆதேயங்கவள யும் கற்பிதம்பண்ணின் தயாளசிக்தையுடைய சா துக்கவையே முன்பு வியந்து பின்பு வெஸ்லியன், அமரிக்கன்சங்கம், அவ்விருதிறக் தருமார்செய்த உ பகாரங்களை அறிக்கையிட்டுக் கடைசியாய்ச் செ ன்றுபோன, மஎ. வருடக்காலமும் ஒன்றுபோலக் சருமம் முடியுமளவும் விடாத்துணிவே பூஷணமா கப்பூண்டு ஆசாரியதத்தவத்தில் அதிதீவிர பக்குவ மும் ஆசிரிய இலட்சணத்தில் நிலமவை நிறை மலர்ரிகர்மாட்சியும் மற்றும் இன்றியமை யாச்சுசீல சுதண சுசிர்த்தியங்களும்உடையாசென ஐபர்திரிபின்றி அனுபவத்தளவிலும் அறியப்பட்டு, அத்தியந்தோபகாரமாய்ப் பூருவத்தில் எருமை முல் லைத்தீவென்று அழைக்கப்பட்டதாயும்தற்காலத்தி ல் இந்கிலீஸ்காரரால்ஈழமன்டலத்துச்சிறந்துவின ந்தைக்ன்ற யாழ்ப்பாணமேன்று நடைபெற்றதாயும் உள்ள எங்கள் ஊருக்கு இலவசமாய் ஆதாலர், ஆ பத்துக்குதலிச்சங்கம், வித்தியாலயம், ஆதரசாலை, பொத்தகசாலை, மாமேன்மைபொருர்திய தேவா லயம் இவைமுதலிய யாவராலும் எடுக்கத்தொடுக் க அரியடெரிய காமகிரியைகளின் மான்மியக்கை த்தந்தவர் இவபேனத் தங்கள் இருதய பரிபூரணத் தை வாயினுற் கொடடி ஞர்கள். இதுவுமன்றி, சிறீ. அத்துவக்காத்து, முத்துக்கிஷனு. சங். ஸ்போல் டிங்ஐயர். சங். மெக்ஸ்ஐயர். ா. ா. கல்லக்என்ப வர். பெண்களுக்கும் கல்விவிற்பத்தி வேண்டுமெ னவும் அதினுல் அவர்களும் நாங்களும் எங்கள் வ ழித்தோன்றும்புத்திரபௌத்திரர்களும் அடைபப்படு பயன் இஃதிஃதெனவும் பிரசங்கித்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணம், தஅாருகது.) இப்படிக்கு, ஆனி மூ. கூட.

மாணசங்கதி.

போனமாதம் பதிஞலார். தேத் புதன்கீடிமை மத்தி யானம் தன்னு லையிலிருக்கும் ரா. ரா. வல்லியார் முரு கர் அல்லது தோமாக இஸ்பேன்சர் அவர்களின் பாரி வேலாயுதர் சின்னுச்சி பேதிலியாதியினுல் மர ணம் அடைந்தான். இவள் உயர்குலத்திற் பிறந்து கிறிஸ்துமார்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒர் யாழ்ப்பாணத் துப் பிரபுலினுல் வளர்க்கப்பட்டு வேசிலியன் மிசி யோன் பள்ளிக்கூடத்தில் தன் சோயபாவை அயிற் கொஞ்சம் படித்துத் தன் அற்றுமகாரியங்களாக் கு றித்துக் கவலையுள்ளவளாக யேசுக்கிறிஸ்தலின் பாதஞ்சேர்ந்த மேற்சொல்லப்பட்ட இஸ்பென்சர் அவர்களின் மணைவியாகி நாவைந்தவருஷம் கட் டைவேலிக் கோயிவச்சேர்ந்த தன்னுலையென் அடிக் குறிச்சியில் வாசம்பண்ணி ஒன்.

இவள் இக்குறிக்கியிலிருக்கும் காவத்தில் உண் மையான கிறிஸ்தவளாய் அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளே குடியிருந்தாலும் மேத்ஞானத்தையே தனது பேக் கிறைவர் நடையி வைல் போகிக்குவத்தால்

து வரு கையிற்றும் போத்த்தவர்தான். கட்டைவேலிக் கோயிலுக்குத் தேவாராதனைக ஞுக்கும் தன்வளவில் வைக்கப்பட்டுவருகிற கூட்ட நுக்கும் தன்வளவில் வைக்கப்பட்டுவருகிற கூட்ட நுக்கும் அதிக ஆவலாய் வருவாள். இவன் மே யித்தேவபத்தி உள்ளவளாய் இருந்ததினுல் வெர்க ருக்கும் ஒரு தாயாக அல்லது ஒரு பெற்ற பீள்கள யாக அல்லது சகோதரமாக இருந்தாள். பேதிவியா தியினுல் எடுக்கப்பட இரண்டு நாளுக்குமுன் தன் அ யலில் இவ்வியாதி சிலரை வருத்தவதையும் மேறு சிலரை நித்தியத்துக்கு எடுத்தும்போவதையும் குறி நீது, தேவசித்தம் நிறைவேறக்கடவது. சீர்செட்ட லோகமே உன்வாழ்வு எனக்கேன், என்துஸ்தியே கதான், வேடுவுண்டில் கைக்கேன், என்துஸ்தியே கதான், வேடுவென், நித்தியசிவன் எனக்குங் சினடக்கு மேபென்றும் வெளிப்படையாகத் தன் கணவனு க்கும் மற்றும் இனந்தவர்களுக்கும் அபேட்சையுட கும்படி விரும்பினுள்,

தேவானுக்கிரகத்திருல் இவள் கிறிஸ்தைசபைக்கு ச்சேர்ந்த அவரிருல் விசுவாசிகளடையும் வாடா க் சிர்டத்தைப் பேற்றுக்கொண்டாள். தேவன் இ வஞடைய ஒரேஞர பாதபிக்கும் பாலகனுக்கும் த யாப்படும் சகவசினேகிதருக்கும் மனது அதவை அர ளி அசீர்வதிப்பாராக.

பேத்கிவப்பாள்க.
பேதிவியாத்.—வடமி ரட்சிப்பற்றுக்கடங்கியகட் டைவேலி, காவேட்டி, வதிரிறுதலிய இடங்களிற் பேதிலியாதி அதிக மும்முரமாய்ப் பரம்பி வெகுசன த்தை அழிவுடண்ணியும் இன்னும் தணிந்தபோக வீஷ்லை. கட்டைவேலியில் உவைஸ்லியன் மிசி யோன் பள்ளிக்கைடத்திற்படித்த பண்னிவண்டு பிள் வள்கள் போனமாதத்தளவில் கோதாரியிறுல் இ றந்துபோனுர்கள். சபையிற்சேர்தல், — கட்டைவேலி உடைவ்வி யன் இங்கிலீசுப் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்த நாறைப ர் பிறசிட்ட ஐந்தவருடக்காலமாய்ச் சபையிற் சே ரும்படிக்கு ஆயத்தமாயிருந்த இந்தமாதம் முதலா! தேதி ஞாயிற்றக்கிழமை ஞானஸ்கானம்பெற்றத் சமையிற் சேர்த்தக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

முன்றுபிள்ளைகள் தீயினுல் எரிந்தது.—மானிப் பாய்க் கோயிற்பற்றைச் சார்க்க நவாலிக்குற்க்கு இ ல், போனமாதம், இருபத்தெட்டாந்தேதி புதன்க் நூ மை பின்னேசம் இசன்டுமணிபோல், முன்றநாடி ம வீடுகளும் அவைகளிலுள்ள சாயான்களும் எந்து போயிற்று. இவ்விதமாய் எரிந்த வீடுகளுக்குள்ள வ தைவயது தொடங்கி ஆறு வயத்த்தப்பட்ட மூன்ற பின்னைகள் அசப்பட்டு வரிந்த இரந்தபோடுர்கள். ' இந்தப்பரிதர்பமான இடையூறை அந்தப் பின்னைக ளுடைய மாதாக்கண்டு பயித்தியங்கொண்டவளா ய ஒடிப்போய்க் கிணற்றிலே விழந்தாலும் அவரு வ க்கு யாதொரு சேதமுமில்லாமல் வேளியே தூத்த விடப்பட்டாள்.

றேமைகளிற் துண்பப்படுத்தல்.— இவ்விடத்தில் கடந்ததுன்பப்படுத்தலைப்பற்றி துவாடுமம். ஆண்டு மார்கழிமாதம் ஒர் பிறுன்கக்காமன் புதினப்பத்திர் கைக்கு எழுதிமனுப்புஞ் சங்கதியாவது.

் யூதவங்கிவுத்தைச் சேர்ந்த ஆவோசவாக் உ க்கத்தில் ஒருவனும் யூதச்சாதியானுமான ஒடுபுக் யவர் வீட்டில் இந்தமாதம் ஐந்தாநீதேதி தலவைக காரர் உட்சென்று அவரைப் பிடித்து மறியற்படுத் தீக்கோண்டு போரைகள். இதற்கு முகாந்திரம் எ வீரைவெனில், சீறிஸ்தமார்க்கத்தை ஆனுசரித்தி வந்த ஏறக்குறைய ஐப்பதவயதன்ன ஒரு வறிபத் மூலியைத் தையற்காரியாக இவர் தமது வீட்டிலே வைத்த தரும் காரியத்தினுலேதான். தயவதாட்ச வைசைத்த தரும் காரியத்தினுலேதான். தயவதாட்ச வைசையதம், சகோதாரோசுங் காட்டுவதம் உ குணுயிருந்தாலும் பெண்ணுயிருந்தாலுத்தார் ஆணுயிருந்தாலும் பெண்ணுயிருந்தாலுத்தார் க்கு வேவைகாரமாக வைக்கப்படாதென்றேரு பூர வ கட்டவள நிரபம் பூதருக்குள்ளே இருக்கிறபடியா ல் அவர்செய்ததும் குற்றுக்கானே!

இவரைப்பிடித்து மறியற்படுத்திக் கொண்டுமா னதின்பொருட்டு நேமான் சனத்துக்குள்ளே மன விதனமான ஒரு அருட்சி எங்கும் உண்டுபட்டது யூ தர்கள் தங்கள் பலமுயகாலக் கீழ்மையான சிவை த்திலிருந்து இட்டமாச் கப்படுமோமென்ற நினைத்தல் அவர்கள் எண்ணம் அனுகலப்படாமற்போயிற்று.

இவரடைய குமாமன் ததை பிதாவுக்குச் சிறை ச்சாடலையில் வருத்தமும் வெட்கமும் உண்டுபடுமே ன்றென்னனி. அதை விலக்கும்படிக்குத் தன் பிதா வுக்குப் பதிலாகத் தன்னைத்தானே மறியற்காரனு க் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்களென்று கேட்டான் குருமார் கூடிய ஆலோசவனச் சங்கத்தார் அவன் கேள்விப்படி, அவன் பிதாவுக்குப்பதிலாக அவண க் குர்றவாளியாக எடுத்தக்கொள்ளக் கொஞ்ச**ி**ம் ன்கிலும் வேட்கப்படவில்லை. குமாபரியின்குநார ர் திர்க்கீர்த்தியான இந்த நடபடியைச் செய்துசோ ண்டுபோகட்டும். அவர்கள் சாபப்பாரத்தின் கீழ்விழ ந்து நாந்தஸ் ணுங் காலஞ் சீக்கிரம் வரும். தங் வளப் பாதுகாக்கும் பிறுன்சுக்காராடைய வயிருந் துக்கள் அவர்களிடம் உண்டு. அணும் இவ்வித மான காட்(ித்தன் மைக்குக் கீழாகும் தந்துவத்தை ப் பார்பாலிக்க நாக்கள் மாட்டோமென்று அந்தவ யிறுத்தக்கள் மறுதலிக்குங் காலம்வரும் பா மதமானது மணிதநடைய மனச்சாட்சிக்கு விளோ தமாய்க் கலகம்பண்ணுவதினுல் அது கிருமூலமா கவேண்டியது.

ரோபான நீதிவான்.—கொஞ்ச அதைபிள்ளாக வளமைத்தப் பாபரித்தக்கொண்டுவருகிற ஒன ன் அலக்குசுந்தர் கேமில்றன் என்னும் ஒரு கியாய தார்தாரிடம் யோசவன கேட்தப்படிவர்து சொன் னை தென்னை வெனில், நான்வைத்தப் பமாபரிக்கும் பிள்ளகளுக்குப் பருவகாலம் வந்தவுடனே அவி களுக்கு அனேக ஆஸ்தி போதம்மதியாய் இருக்குத ஆணும் அவர்களுடைய ஆட்சிக்கடதாசியில் 👀 பெரிய தப்பிதம் ஒன்றிருக்குது. அது எனக்கல்லி ம்ல் வேடுமுருவருக்குர் தெரியாது என்றுகொல்ல ஆஸ்திமுற்றையுக் தனக்குள்ளே அமைத்துக்கோ ள்ளப்பார்த்தான். இந்தத் தமோகி சொன்னன இந்தத் துமோகி சொன்னவை க் கேமில்றன் என்பவர் எழுதிக்கொண்டு அவனு* குச்சொன்ன யோசவையென்னவெனில், ஒருசல் லியுக் தவறுமல் அக்கப் பிள்வாகளுக்குப் போக ்ஸ்டியதை இச்சணமே கொடுத்தத்தி. அல்லி திருந்தால் முசவலப்போல வேட்டைபோடி உன்ன த் தொடர்ந்து பிடிப்பேனேன்றுர். அவன் இந்தப்புத் திப்படி கட்டாயமாய்ச் செய்யவேண்டிவந்தது. ந்தப்புத்தியைச்சொன்னவர்ந்தா சனத்தக்கும்அவர் நந்தகாலத்திற்கும் ஒரு அணிக்குறும் இருந்தார்.

Jaffna, June 12th, 1851,

MR. POOR'S REMINISCENCES OF HIS LATE VISIT TO HIS NATIVE COUNTRY.

INTRODUCTORY, NO. 1.

On leaving America in 1815, I bade adieu to kindred and country, never more expecting to see them again. Such a view was then taken of the foreign missionary enterprise, as to render it expedient for those who enlisted in the service to enlist for life 3-leaving it a contingency as to whether they would or would not, ever more return to their native country even for a visit. This view of the subject would have been realized in the case of the writer, had not his life and health been prolonged much beyond the period ordinarily allotted to foreign residents in a tropical climate. This unexperlongation of life and health, furnish fair occasion, which I gladly improve, to testify both to the salubrity of the climate of the Island and to the excellency of the service in which I

When it was finally concluded that Mrs. Poor and myself should visit England and the United States, we found our roots to be deeper down in the soil, and ourselves to be more firmly held in the country, than we had been distinctly aware of. One of our last days in Jaffara, the first Monday in Febru-501 ary, 1848, was spent at the monthly missionary prayer meeting. This was an appropriate time and place for giving and rebulls ceiving farewell greetings, and for our being made the bearers of salutations and messages, not only to kindred and friends, within our private circles, but also to the Churches of field. On looking back to that parting seene-to the company then assembled, and to the object of their meeting, as being one of the appointed and predicted instrumentalities* Sid afor hastening forward the coming kingdom of our God, we Eppichave regarded it as the point, or meridian from which we Eptook our departure, and to which our return should be D. POOR.

Manepy, June 7th, 1851. 5 40

* The observance, by special agreement, of the monthly concert of prayer for the enlargement of Zion, by Christi God in different parts of the world, is in full accordance with the 7 46 prophecy of Zechariah 8: 20, 21, as to what will take place 3, in latter times, " Thus saith the Lord of hosts. It shall yet sour come to pass, that there shall come people, and the inhabitants a # 51 of many cities: and the inhabitants of one city shall go to another, saying. Let us go speedily to pray before the Lord, For and to seek the Lord of hosts: I will go also; yea, many people and strong nations shall come to seek the Lord of hosts in Jerusalem, and to pray before the Lord. Thus saith the End of hosts, I will yet for this be inquired of by the house LIN annexed, would it not be well to inquire what are our prospects প্রথম of having some part or lot in the promised blessings of the was coming kingdom !

586 CHILDREN BURNED TO DEATH .- On the 28th ult. 350 a fire occurred at Navaly, by which three or four native 565 houses and considerable property were destroyed. Melancholy to relate, in some almost unaccountable \$55 way, three little children, varying from one to six Be years of age, were burned so badly that death has since and ensued. The mother was rendered nearly frantic by மத்தி this calamity and threw herself into a well. She was, nits however, speedily taken outuninjured.

Bartism .- Four young men of the Cattavelly Boys English School, of the Wesleyan Mission, having been candidates for churchmembership during the past five years, were baptized by Rev. Mr. Percival on the 1st nems inst. They received the Christian names of John Au-P& derson, George Cubitt, James Ray, and Thomas Philip.

DEATHS BY CHOLERA.—Twelve boys of the Wes-leyan Mission schools in the Parish of Cattavaly, died of cholera during the last month.—Com

A Musical Car.—There is a family residing at South Boston, who have a cat which is exceedingly fond of music, and almost invariably seats herself beside any member of the family, when they commence playing the piano. A few days since, when the family were engaged in another part of the house, they heard sounds proceeding from the piano, and repaired at once to the part much to their surprise, table, was discovered as the primor stool, with 的明 playing
ly were engage.
heard sounds proceeding
at once to the pair
tably was discove an the pillue
tably was discove an the pillue
her fore paws up
double quick time,
first effort, and all greatly of the edification of the
family. No sooner, investor did the mistress of the
family. No sooner, investor did the mistress of the
family. In a page of the proceeding of the process of

No Time to Read,—Offer a good book to some people, they will give you the above reply. Or ask them to subscribe for some periodical, they will make the same response; no time to read. This, they think, is a frue and justifiable excuse for them. Yet very many of those same characters, have time enough to spend every week a day or two, in traveling about, visiting from house to house, and attending vain feasts visiting from house to house, and attending vain feasts

of pleasure.

No time to read! Yet others make it almost their regular business in the evening of the day, to sit about in work-shops, store-rooms, or tippling houses, spanding their long evening hours in vain chit-chat and tattling,

their long evening hours in vani cint-chat and ratting, spending their time in this miserable way.

No time to read! Yet others misimprove their time by decorating the body, but neglecting the soil; thinking more about their dress, than about their immortal spirits; spending much of their time before the looking glass, to get their dress to please them, in order to make a fair show, and hide deformity, fixing on their ruflles and artificials, setting on their breast-pins and finger-rings, and a few more such jewelries and fooleries.

Now, if the above different characters would live more by a becoming system, purchase good books, subscribe for good papers, and regularly attend to read-ing, and thereby improve their time and intellects, and cultivate the desire and principle for reading, by read-ing, we should then soon have in general, a better state of morals, brighter minds, and better hearts, and a more pious and useful society.

ONE MORE PRAYER,—The following beautiful and touching story was related by Dr. Schnebly, of Md., at a meeting held in New York, to hear the experience of twenty reformed drunkards:

"A drunkard, who had run through his property, returned one night to his unfurnished home. He entered its empty hall—anguish was gnawing at his heart-strings, and language is imadequate to express his agony as he entered his wife's apartment and then beheld the victims of his appetite, his lovely wife and darling child. Morose and sullen, he seated himself without a word; he could not look upon them. The mother said to the angel by her side, "Come, my child, it is time to go to bed," and the babe, as was her wont, knelt by her mother's lap and gazing wistfully into the face of her suffering parent, fike a piece of chiselled statuary, slowly repeated her nightly orison; and when she had flushed, 'but four years of age,' said to her mother: said to her mother:

said to her mother:

'Dear mama, may I not offer up one more prayer?

'Yes, my sweet pet, pray? So she lifted up her piny hands, closed her eyes and prayed:

'O God! spare, oh spare my dear papa!"

That prayer was wafted up with an electric rapidity to the throne of God. It was heard—it was heard on earth. The responsive 'Amen!' burst from the father's lips, and his heart of stone became a heart of flesh. Wife and child were both clasped to his boson, and in penitonic he said, 'My child, you have saved your father from the drunkard's grave. I will sign the nieder.'

THE REASON WHY.—The following interesting and instructive article copied from the Presbyterian Herald is commended to the attention of the youthful reader:

instructive article copied nom the Presofterian Instanctive article copied nom the poutful reader:

A little fellow came running into the house exclaining, "Oh! sister Mary, I've such a pretty thing. It's a piece of glass, and it's all red. When I look through it everything looks red too, the trees, houses, green grass, and your fuce, and even your blue eyes."

"Yes, John" replied Mary, "it is very beautiful; and let me show you that you can learn a useful lesson from this pretty thing. You remember the other day you thought every body was cross to you. You said father, mother, and I were all the time finding fault with you. Now you were like this piece of glass, which makes everything red because it is red. You were cross, so you thought every body around you was cross too. But when you get up in the morning in a good humor, loving and helping everybody, they too will seem kind and loving toward you. Now rememer, brother, and always be what you wish others to be, kind, gentle, loving; and they, seen through the beautiful color of your disposition, will seem more beautiful than ever.

Changes.—When Ohio had one representative, Virginia had nineteen. Now Virginia has fifteen, and Ohio twenty-one. Under the census of the United States for 1850, Virginia will have twelve and Ohio twenty-one. Governor Morrow, who now lives in his plain farm-house, on the banks of the Miami, was for the course the subgroups are stated of Ohio in the Content of the Miami, was for the course the subgroups are stated of Ohio in the Content of the Miami, was for the course the subgroups are stated of Ohio in the Content of the Miami, was for the course the subgroups are stated of Ohio in the Content of the Miami, was for the course the subgroups are subgroups. plain farm-house, on the banks of the Miami, was for ten years the sole representative of Ohio in the Congress of the United States. The growth of Ohio is unparalleled in the history of the world. We may scarch in vain for any other piece of evidence so conclusive as to the powerful influence of republican institutions in fostering industrial pursuits, developing the resources of the earth, and producing a higher state of civilization. From the contrast between the growth of Ohio. tion. From the contrast between the growth of Ohio and Virginia, an instructive lesson may be derived for the admirers of the "divine institution," slavery. The difference is to be referred solely to this cause. A single fact like this is worth more than all the arguments that can be adduced.

THE GAINS OF FIFTY YEARS TO THE CAUSE OF TEMPERANCE AS ENUMERAT. ED BY REV. JOHN MARSH OF AMERICA

We think the perusal and due contemplation of the following statement must give encouragement to the friends of temperance in all lands in their aggressive movements upon the territories of Bacchus-the insatiable and the cruel.

First. We say it without boasting, but in gratitude to God, we have gained over to our side the great body of agriculturists; the bone and sinew of the country Where is the harvest field in which the rum boute is found? where the woodman who takes it in his win ter's toil; and where are those oceans of cider, one the product of every farm and the supposed comfort of every household?

Next. We have gained the great mass of industrous mechanics. Where is the workshop infested with that which once set master and apprentice at variance, blunted every tool, and destroyed the finest material? Then, we have gained ship-owners, insurers, nav. gators, and seamen, till scare a merchant-ship, a packet, a whaler, or a coaster now issues the daily spirit ration, and forcy thousand seamen have signed the temperance piedge. perance pledge.

tion, and forty thousand seamen have signed the temperance pledge.

We have to a great extent convinced the lovers of alcoholic drinks, that they have a prospect of health and happiness, in proportion as the lovers of health and happiness, in proportion as the lovers of health their draughts.

We have gained the great body of evangelical ministers and Christians, some entire denominations, the Methodists more especially, so that there is not manufacturer or vender among them. An habitual though prudent drinker, where, with exceptions of course, will he be acknowledged a fit subject for admission to communion? And the minister of Christ, not repudiating the cup—where, in erangelical churres, can he find a settlement?

We have gained an entire new system of education for our children and youth; no, not new, for it was the education of Daniel and his companions,—but an education new with us; leaving all the physical energies of the system unharmed, vigorous, and full of beauty as in the creation of God.

We have gained female influence in our new year's festivities; and brought the anniversary of our nation's birth to speak much for temperance.

We have gained an extensive patronage for Temperance Hotels, and are, to a great extent, influencing the

We have gained an extensive patronage for Temperance Hotels, and are, to a great extent, influencing the action of public companies and associations.

We have gained men of the highest rank and station, Governors of States, Judges of Courts, members of Legislatures, forming Legislative and Congressional Temperance Societies.

We have gained ange and again the

of Legislatures, forming Legislative and Congressional Temperance Societies.

We have gained once and again the popular vote of the people. When the question of liceuse or no liceuse or has been fairly submitted to them, they have decided against it, as in the State of New York in 1846, by a majority of 450 towns, and of 65,000, in the peoplar vote; and in the State of Vermont, once by a majority of 8,000, and again, of 12,000. In Massachire setts, every county save one, and in Rhode Island, every town save three, have outlawed the traffic. And in Maine, Massachusetts, New York, Vermont, Maryland, Wisconsin, and Michigan, we have gained strong legislative action, now hemming in now restraining, and now barring out, and even probibiting, under pains and penalties, the traffic in intoxicating drinks. And more than all, we have gained a strong public seasiment throughout the length and breath of the land, that rumselling, the cause of two-thirds of the pauperism and crime of the country, should be classed wingambling and lotteries, with nuisances, theft, counferficiting, and manslaughter; and placed under the ban of the law. Yet think not that the enemy is vanquished. We are now in mid conflict; and "there remained to the passessed." remaineth very much land to be possessed.

PUNCTUALITY.—A committee of eight gentlemes had appointed to meet at twelve o'clock. Seven of them were punctual; but the eighth came busting in with apologies for being a quarter of an hour behrad the time. "The time," said he "passed away without my being aware of it—I had no idea of its being su late," &c. A Quaker present said, "Friend, I am not sure that we should admit thy apology. It were matter of regret that thou should have wasted thine own quarter of an hour; but there are seven besides thyself, whose time thou hast also consumed; in the whele two hours, and one eighth of it only was thine own property."

The Englishman quotes from the Sydney papers, that intelligence had been received at Honolulu, of the discovery of two wrecked vessels.in St. George's Sound, supposed to be those of Sip John Franklin s expedition; and that two of Her Majesty's Brigs had been despatched to verify the Leformation.

Madras Crescent.

France does not quite double her population in 150 years, while some other countries of Europe double their population in less than half that period. The population of France is now nearly 36,000,000.

eflá

SHAMEFUL PERSECUTION AT ROME. - A French corspondent writes under date of December

Just as I am closing my letter, I have received urnals containing a new fact, which shows that the bman government maintains all the principles of the

An honorable man, a Jew, and member of the con-story of his seet, Mr. Tagliacozzo, saw, on the 5th of is month, his house entered by police agents, and mself conducted to prison.

mself conducted to prison.
The reason you could never divine. Mr. Tagliazza was guilty of having received under his roof a
nor Christian woman, aged about fifty years, and of
aving employed her from charity as a seamstress.
hus, an act of kindness,—an act of brotherly love, is
anishable at Rome! It is a crime! Yes, a crime, besuse there is an old law forbidding Jews to receive
to their houses a Christian male or female servant!
Mr. Tagliacozzo's arrest has excited a painful sensaon among the Roman people. The Jews had thought
ey were at last free from the degrading conditions of
rmer times and they are grieved that their hopes are
nus unworthily deceived.

rmer times and they are grieved that their hopes are nus unworthily deceived.

Further, the son of Mr. Tagliacozzo, wishing to nield his aged father from the suffering and shame of active prison, offered himself as prisoner, and the Court, omposed of clergymen, were not ashamed to condemn its noble son in place of his father! This is altogether worthy of the inquisition. Let priests of Rome go in this course, and the day will soon come then they will fall under the weight of universal exertation. They have now French bayonets to protect nem; but these bayonets themselves will refuse to eight a power, which stoops to such barbarity! Poeting must perish, because the conscience of mankind evolts against it.

INFLUENCE OF A DAUGHTER.—In one of the coungs of Western Virginia, there lived a man who for any years had been an officer of the church and whose piety no one doubted. While active and earn-st in most religious duties, one thing was wanting—the had no family altar. Years had passed without it, ill God in merey visited that circle. The heart of the older was gladened by seeing one of his daughters mbrace the Savior. This babe in Christ felt that here was one thing wanting to her growth in piety—the needed the blessings that distil on those that gathar around the altar of orayer. She felt too diffident to he needed the blessings that distil on those that gath-ic around the altar of prayer. She felt too diffident to introduce the subject to her father, who had grown gray in the service of the Lord; but piety prompted a expedient. She had obtained from a colporter the ract, "Do you pray in your family?" and one evening is the family had gathered around the fireside, she researted it to her father and simply asked him to read it. He took it and read it with fixed attention. ead it. He took it and read it with fixed attention. Every word was an arrow that reached his heart. He inished the tract, paused, remained in thought a monent, and looking at his daughter, burst into tears and aid, "Daughter, bring me the Bible, I have neglected my duty too long; henceforth I will pray in my amily." He kept his resolution, and every morning and evening witnessed a group of worshippers gathering to the daily service. From that day a new and brighter light shone into that dwelling.

INFLUENCE OF A SMILE.—It is related in the life of he celebrated mathematician, William Hutton, that a respectable looking country woman called upon him ore day, anxious to speak with him. She told him, with an air of secrecy, that her husband behaved unsuity to her, and sought other company, frequently bassing his evenings from home, which made her feel extremely unbappy; and having understood Mr. Hutton to be a wise man, she thought he might be able to tell her how she should manage to cure her husband. The case was a common one, and he thought he could The case was a common one, and he thought he could

are use was a common one, and he thoughthe could my to prescribe for it.

"The remedy is a simple one," said he, "but I have never known it to fail. Always treat your hus-band with a smile."

The woman expressed her thanks, dropped oursey and went away. A few months afterwards, the waited on Mr. Hutton with a couple of fine fowls, which she begged him to accept. She told him while a tear of joy and gratitude glistened in her eye, that she had followed his advice, and her husband was cured. He no longer sought the company of others, but treated her with constant love and kindness.

A Gon-A Moment-An Eternity.-How sad it is A Gon—a Moment—an Eternity.—How sad it is hat an eternity, solemn and ever near us, should impress us so slightly as it does, and he so much forgotien! A Christian traveler tells us that he saw the following religious admonition on the subject of eternity brinted on a folio sheet, and hanging in a public room of an amount acroy; and it was placed, he understood, a every house in the parish:—"Understand well the force of the words—a God—a moment—an eternity; a find who sees the 3, a moment which flies from thee, a eternity which acraits thee; a God whom you serve so ill, a moment of which you so little profit, an eternity which acraits they are should be a simulant to urge us to

Nothing is so powerful a stimulant to urge us to unable ourselves before the a drone of the Almighty, the sudden deprivation of out of dearest, sincerest and at beloved friends from our co. mpany.

OVERLAND INTELLIGENCE.

We select a few items from the "Home News" of April 24th. The Queen in person will open the Palace of the Exhibition of Industry on the 1st of May. Her Majesty has from the first shown great interest in this exhibition of the industry of all nations. The 1st of May will possess an interest for the whole world, in the ingenuity and actual advancement which it will exhibit. It will be a great Peace Congress, demonstrating to all nations the superior wiedom of encouraging the genius of each other in the arts of civilization, instead of contending for supremacy by the destruction of The Chartists in Factories.

each outer.

The Chartists in England are again in motion trying to see what day can do towards the reformation of society in the United Kingdom.

The dealt of Lord Langsdale late master of the Rolls is reported. He is said to have exhibited a most amable char-

reported. He is said to have exhibited a most annable character.

Miss Talbot, the heiress, about whom so much noise has recently been made, is about to be married to the son of the Duke of Norfolk.—Mr. Rutherford had been appointed the new Judge in Sectland.—Notwithstanding the strong opposition to the Income tax in the Commons, it has been renewed by 278 to 230.—In the House of Commons there has been a very interesting debate on Colonial Reform, brought forward by Sir W. Molesworth.

PORTUGAL.—On the 10th April, a second civil war broke cut in Portugal against the Count De Thomar. The Duke of Saidanha placed himself at the head of the movement. The other chiefs of the Oporto Junta party were ready to join the Duke. The British fleet was detained in the Tagus by the Queen's request.

AUSTRALIA.—The Matrias Spectator brings us accounts of a fearful bush fire in the neighborhood of Melbourne, Port Philip. Many farmers have lost their all. Thousands of sheep, caule, and borse have been destroyed, and some lives have been lost. The atmosphere was rendered insufferably hot, and the air filled with ashes far out at sea.—Col. Obs.

CHOLERA.

DEAR STAR :—Permit us to inform you that cholern, that dreadful disease, has swept off thousands of people from Wadamaratchy during the last two or three months. At the commencement of the disease, for several weeks, we were to some degree destitute of medical aid on account of the cowardly native medical practitioners, who had been sent to our quarters by the Government, but as soon as their unfaithful conduct was made known, they were dismissed. Since we have been highly favored by the sympathizing and compassionate Government, dean of the province, who appointed for us fit, courageous and faithful medical practitioners, as Messrs. Dennison, Nichols, Hoover and Perumal.

These gentlemen, and Dr. Chaszo of Point Pedra, have been very useful in distributing medicines, and assisting the sick as real friends in time of distress.

We camnot conceal he fact that Mr. Dennison has gained very much the approbation of the people of Wadamaratch and only as a judicious medical practitioner, but also as a kind friend. His services during the time of disease, have been such as not even a mother would render to her own children.

Would you, dear Star, encourage, then, the medical practitioners be more active and faithful in this most important basiness, and inform, at the same time, the Government that we are greatly indebted, and therefore offer our heart-felt thanks to the benevolent, energetic and englishened Agent of the province, who in all times and seasons feels for the increase of the province, who in all times and seasons feels for the increase of the province, who in all times and seasons feels for the increase of the province, who in all times and seasons feels for the increase of the province, and confessend to bestow the shall subside in the province, and confessend to bestow the shall subside in the province, and confessend to bestow the shall subside in the province, and confessend to bestow the shall obly and mind to the people. We are, dear Star, your obdt, servants,

Cattavelly, May 22, 1851.

DOMESTIC EVILS OF DRUNKENNESS .- Dr. Franklin. in summing up the domestic evils of drunkenness, says, "Houses without windows, gardens without fences, fields without tillage, barns without roofs; children without clothing, principles, morals or manners."

Always do as the sun does, look at the bright side of everything. For while it is just as cheap, it is three times as good for digestion. The melancholy man don't even relish the marriage state

SHIPPING INTELLIGENCE

SHIPPING INTELLIGENCE

POINT PEDRO.—ARRIVALS AND DEFARTERIES.—
May 21.—Arrived Schooper Hamid, Marisal, from Colombo,
May 17, bound for Negapattan in ballist, passengers for Pt.
Pedro, Mr. and Mrs. De Vos, Mrs. Visser and servants; for
Negapattan 7 natives. Sailed the next day
May 26.—Sailed Schooner Elizabeth. Yanamutton, for
Batticalos, cargo sundiess, passengers Mrs. Farnack, Mr.
W. Frank, Mr. J. Rodrigo and 20 natives.
May 27.—Arrived Bing Virgin Mary, Antony, from Batticaloe May 22, bound for Colombo, cargo halmoncal logs.
Sailed the next day.
June 3.—Arrived Schooner Mohamdoo Mera, Veracatty
from Colombo May 19, and Kaites June 2d, bound for Batticaloe, cargo 640 bags arecanuts.
KA1TES.—May 23.—Arrived Brig Wanderer, Hendrick,
from Colombo, bound for Negapattan, cargo sundries, passengers Mr. and Mrs. Whitehouse and child, I European
maid servant and 8 natives.
May 26.—Arrived Brig Mohamado Box, Savarimootoo,
from Negapattam, bound for Jaffan in ballast.
May 27.—Arrived Brig Mohamado Mera, Veracatty,
from Colombo and Panban, May 19 and 28, bound for Batticaloe, passengers I Fiscal's officer and I criminal convict.
May 29.—Arrived Schooner Mohamado Mera, Veracatty,
from Colombo and Panban, May 19 and 28, bound for Batticaloe, passengers to Jaffan, 12 natives from Pamban. Sailed June 2d.
May 30.—Sailed Brig Paroovathy, Vastian, for Trincomalie, passengers I Serjent, 1 private C. R. R.

ed June 2d. May 30.—Sailed Brig Paroovathy, Vastian, for Trincoma-ic, passengers 1 Sericant, 1 private C. R. R. May 31.—Arriced Brig Arthiveroletchemy, Fernando, from Golombo and Pamban May 23 and 30, bound for Jaffina, pas-sengers Mr. and Mrs. Clark and 20 natives.

A HINT RESPECTING THE CHOLENA AND OTHERIL. FECTIOUS DISEASES.—A pilgrim, says the fable, as the plague going into Smyrna. "What are you going for?" "To kill 3,000 people," answered the plague Some time after they met again. "But you killed 30,000," said the pilgrim. "No!" answered is plague, "I killed but 3,000—it was fear that killed the rest."

Cost of Intemperance.—It is estimated that the argae of nual cost of intemperance is in France \$260,000,000 in Great Britain \$195,000,000; in Sweden \$65,000 o00; in the United States \$40,000,000; and addition to the cost of prisons, police, asylums, werk houses, &c., which are rendered necessary by intencating drinks.

It is said that the area of the United States work contain 600,000,000 of people without being most densely inhabited than Great Britain and Ireland,

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Juffna, Valaither Tillenathe Plaintiff, No. 5415, vs.

1. Kanthupper Vissoranather and 2. Ramassipull video of Vettyradoo, Defendants.

NOTICE is hereby given that on Saturday the 192 day of July next, at 11 o'clock in the forenoon will be sold at the premises, the following land, the property of the 1st Defendant situated at Vanarapone West, and registered in the Thombo on the name of the Ramanatha Modr., Poodatte and others.

A land called Kooroonathacolamcarreyvayeltalle LLu madde and Manatkadoo and other parcels in extentions.

A land called Kooroonathacolamcarreyvayeltalle LLR madde and Manatkadoo and other parcels in extendition 43 Latchams varrego culture, with palmyra trees amounted to the cast by burial ground, Sinuslam 508 by and others, on the north by Pandary and others, of the west by lane, and on the south by Road.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal.

Fiscal's Office, Jaffna, June 7, 1851.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Ramenchitty, coparise of Letchemannenchitty, of Carycoody, now at Variar ponne, Plaintiff, No. 3596, vs.

Mapaner Mooroogasen, his wife Seeagamypulle, hisse Nacasirayen, and Moddinatchen, widow of Mapane all of Atchusaly Pattameny, Defendants.

Notice is hereby given that on Wednesday the Clock in the forenoon, will be sold at the premise the following lands, the property of the Defendants. The following lands will be sold on the 2d: Of the stand 2d Defendants, situated at Atchusuly Sout and registered in the Thombo on the name of Natchwife of Poother—a land called Maniensimah in external contracts of Poother—a land called Maniensimah in external called Ma

wife of Poother—a land called Maniensimah in estate 20 Latchams varago culture, with well, palmyra tres 2 tailiope trees, and plantations, bounded on the east lane, on the north and west by the limit of Archuvel North, and on south by Vairavail and others and lane. Registered in the Thombo on the name of Vainaya antehen, wife of Kathergamer, and others—a land of Called Kerampattey Pitchovilaty and other parcel garden in extent 40 Latchams varago culture, with wells, bounded on the east by lane, on the north wells, bounded on the south by Kanavathy and others, on the west by Kathergan er and others, and on the south by Vairaven and was a supplied to the control of the contr

of the 4th Defendant, Registered in the Thombon on the name of Vallinatchen, wife of Katherguner of a paddy field called Mookarreantalvo vayel, in extension 25 Latchams paddy culture, bounded on the east of the Mooroogaser and others, on the north by Navisyayan and others, on the west by Moothalianatchen and ers, and on the south by Navisyayan and others.

Of the 1st Defendant, registered in the Thombon the name of Poother Socian—a land called Karnes.

Of the 1st Detendant, registered in the Thomason the name of Poother Socian—a land called Karasskaly kadoo with wells, bounded on the east by Kabergamer and others, on the north by Temple sire of Kartiguser and others, on the west by road leading in the Neelavarre and on the south by Sithambrapulle and Appellon.

Neelaware and on the south by Sithambraphile activities.

The following Land will be sold on the 3d:

Of the 3d Defendant situated at Pattamency regals of the sold of the sold property of the sold p

Printed and Published at the American Mission Pres. Manepy, Jaffua, by Thomas S. Bursell.